

הצעקה שבוקעת מן הלב

ספור מרגש על הרב שמשון פינקוס זצ"ל וכחה של תפילה

בְּעִיר אוֹפָקִים, יֵשֵׁב אֲבִירֶךָ יִקָּר
וְצָנוּעַ – רַב שְׁלֹמָה זִלְמָן.
הוּא וְאִשְׁתּוֹ הַצַּדִּיקָת חָכוֹ וְצָפוֹ
מְאֹד לְיֶלֶד.
הֵם הִתְפַּלְּלוּ וּבָכוּ יוֹם אַחֵר יוֹם.
שָׁנָה, שְׁנָתַיִם, שְׁלֹשׁ...
שִׁבְעַ שָׁנִים אֲרָכוֹת עָבְרוּ!
אָבֵל יִשׁוּעָה – עַדִּין אֵין.

בְּאַמְצֵעַ הַלַּיְלָה, רַב שְׁלֹמֹה זִלְמָן הֶרְגִּישׁ שְׁהֵלֵב שְׁלוֹ נִשְׁפָּר.
הוּא יָצָא לַחֲשֹׁךְ וְהֵלֵךְ אֶל בֵּיתוֹ שֶׁל רַב הַקְהִילָה הָאוֹהֵב,
הַגָּאוֹן הָרַב שֶׁמְשׁוֹן פִּינְקוּס זצ"ל, שֶׁדָּאג לְכֻלָּם כְּמוֹ אֲבָא.

הָרַב פִּינְקוּס הֵבִיט בְּעֵינָיו הָעֲצוּבוֹת
נֶשֶׁל הָאֲבִירָה וְשָׁאל בְּרֹד:
"לָצֶעֱק אֶל הַנֶּשֶׁם – כָּבָר צָעֲקָתָ?"

עָנָה רַב שְׁלֵמָה זִלְמָן: "לְהִתְפַּלֵּל –
הִתְפַּלֵּלְתִּי. לְבָכוֹת – בָּכִיתִי."
אָבֵל לָצֶעֱק? עַדִּין לֹא צָעֲקָתִי..."

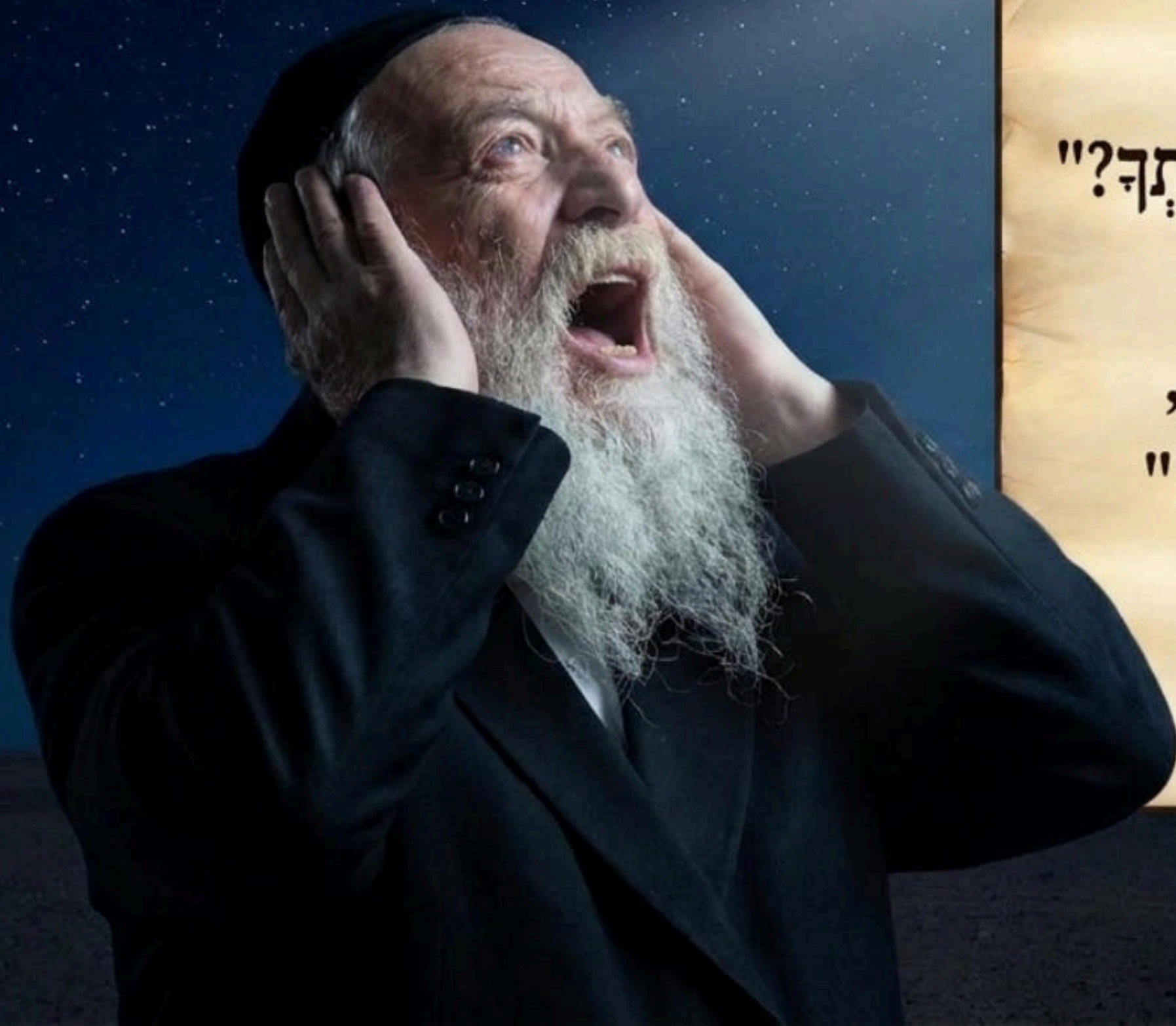

אָמַר לוֹ הָרֵב: "רֵד לְמַטָּה וְהַמֵּתָן לִי".
הָרֵב לָקַח רֶכֶב וְהִתְחִיל לָנֶהֱגַ בְּחֻשְׁכַּת הַלַּיְלָה לְכוּן חֲצֵרִים.
חֲשָׁךְ מִסְבִּיב! אֲפֵלָה מִחֻלָּטָת! יֵצְאוּ אֶל הַמִּדְבָּר הַשּׁוּמִם..."

פְּתֹאִם עָצַר הָרֵב וְאָמַר:
"לֵילָה! חֲשׂוֹךְ! אֵל תְּבַסֶּה לַחֲפֵשׁ אֶת דִּרְכְּךָ חֲזָרָה כִּי לֹא תִמָּצֵא..."
כָּעֵת אַתָּה פֹּה, רַק אַתָּה וְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא!"

הָרַב הַסִּבִּיר שְׁתַּפְּלָה לֹא שְׁלֵמָה בְּלִי
הַצָּעָקָה!

הוּא שָׁאַל: "אִם תִּצָּעֵק כָּאֵן, יִשְׁמְעוּ אוֹתְךָ?"
עָנָה שְׁלֵמָה זֶלְמָן: "לֹא..."
אִז הִנִּיחַ הָרַב פִּינְקוּס אֶת יָדָיו עַל אָזְנוֹ,
וְצָעֵק בְּקוֹל אֲדִיר עַד לְשָׁמַיִם: "טֹאטָא!!!"

טֹאטָא!!! (אֲבָא!)

וְאַז צוֹה עָלָיו הָרַב אֶת מִשְׁפַּט הַזֶּהב:

אַל תִּתְּפֹלֵל, אֶל תִּבְכֶּה – תִּצַּעֵק!
תִּצְרַח אֶל הַנְּשָׁמִים מֵעַמֶּק הַלֵּב!

הָרַב נָסַע, וְהִנֵּשְׂאִיר אוֹתוֹ לְבָדּוֹ בַּחֲנֹשֶׁךְ.

רב שלמה זלמן נשם עמק והתחיל לזעוק מעמקי נשמתו. הוא הוציא את
כל הצער והכאב שהיו לו בלב. הוא צעק לאבא שבשמים!

הָרַב חָזַר לְאַחַר שְׁעָה. בְּגָדָיו שֶׁל רַב שְׁלֵמָה זִלְמָן הָיוּ סְפוּגֵי דְמָעוֹת!
הָרַב פִּינְקוּס הִבִּיט בּוֹ, חִיךְ אֵלָיו בְּאַהֲבָה וְאָמַר:
"זֶה מָה שֶׁהִתְכַּוְּנֵתִי. כָּעֵת תִּרְאֶה שְׂבַעֲזֶרֶת הַנָּשִׁים תִּנְשָׁע!"

חֲדָשִׁים עָבְרוּ, וְהִגִּיעוּ יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשִׁים!
בְּבֵית הַכְּנֶסֶת מָכְרוּ אֶת עֲלִיית 'מַפְטִיר חֲנָה' – עֲלִיָּה הַמְּסַגֶּלֶה לִישׁוּעָה וְלִלְדִים.
רַב שְׁלֹמֹה זְלַמֵּן וַחֲבֵירוֹ הַטּוֹב הִתְחִילוּ לְהַצִּיעַ מַחִירִים:

1,500!

1,000!

500!

פִּתְאֹם, קָפֵץ הָרַב פִּינְקוֹס מִמְּקוֹמוֹ, דָּפַק עַל הַבֵּימָה בְּחִזָּקָה וְצָעַק:
עַד כָּאן! תִּפְסִיקוּ מִיָּד!
וְאִז אָמַר הָרַב בְּקִדּוּשָׁה עֲצוּמָה:
מִי שֶׁצָּרִיךְ לְהַפְקִיד בְּיָלֵד – יִפְקֹד הַשָּׁנָה!

בְּאוֹתוֹ רָגַע, הֶחֱלִיט רַב שְׁלֵמָה זְלַמֵּן לוֹתָר.
הוּא יָדַע כִּמָּה חֲבֵירוֹ סוֹבֵל, וְהוּא פָּשׁוּט וְתָר מְכֹל הַלֵּב!
הוּא נָתַן לַחֲבֵירוֹ לְזָכוֹת בְּעֶלְיָה הַמִּיחָדָת.

וְמָה קָרָה בְּאוֹתָהּ שָׁנָה? פְּלֹאִי פְּלֹאִים! אֵיזוֹ שִׁמְחָה!
הַחֲבֵר שִׁזְכָּה בְּעֶלְיָה – נָלְדוּ לוֹ תְּאוֹמִים!
וְרַב שְׁלֵמָה זֶלְמָן, שְׂוֹתֵר לַחֲבֵרוֹ וְזַעַק לְשֵׁם בְּמִדְבָּר...
נָלְדָה לוֹ שְׁלִישִׁיָּה!

שאל החבר: "איך זכית לשלישיה?!?" ענה לו שלמה זלמן את הסוד:
(צעקה מעמק הלב אל השם) + (ליתר לחבר מכל הלב)
= ישועה שבוקעת רקיעים!

תמיד תזכרו: השם אוהב את התפלות שלכם, ואוהב שאתם טובים זה לזה!